

גאון ומיהם הפסיכים והאם צריך לגמור ביחד

להגשים את חלומה. חברתו הר צרפתיה, שנפלה קורמוסל... היא ציירת, נקראה לשוב בדי חולה מאוד. זילבר נאלץ לשבת במקומה בגלריה ברחוב גורדין בתל-אביב, שם נערכת תערוכה שלה כדי למכור את המינותיה.

איש מבאי היכל המישר פט בתל-אביב לא העלה על דעתו המישפטן גבה-הקומה וחבושי-היפה, היים שפנגר, הוא משורר. מסתבר ששטנגר מפרסם מזה שנים שירים בכתבי בייעת שונים, ובזמנו אף פורסם מה אסופת שירים שלו בריב"ע עון הסיפורתי רב-היוקרה ק שוח. המישפטן הצעיר אסף 39 שירים, שאותם חיבר בעשר הדי שנים האחרונות. אך נושא הדי שירה מופיע במוטו של הספר הדק. שטנגר מצטט את הפי לוסוף האכזיטניציאליסטי, "אני רן קירקגור שאמר, "אני משורר, אבל נועדתי לדת זמן רב לפני שנעשיתי למשורר."

נאמנות לקבוצה או לי מדינה, דילמה קלאסית זו היא נושא סרטו החדש של הבמאי יהודה גבאי ("גיאד") נאמן, ראש החוג לקולנוע באוניברסיטת תל-אביב, גיבור מגש הכסף, גידי גוב, הוא זמר ישראלי שעשה חיל בברלין. שם הוא אוסף כספים לקבוצה שמאלנית לצורכי מימון שכר הלימוד של חבריה. כשהוא מגיע לארץ, עם חברתו רליה שימקו, הוא מגלה שהקבוצה החליטה לעשות שימוש אחר בכסף, ולקנות בו נשק. גוב נקרע בין נאמנותו לקבוצה ובין לחצי שירותי-הביטחון, הדורשים ממנו מידע הסרט שפיק רן שיר כמעט ולא היה מצולם. הקרן לעידוד סרטי-איכות היתה צריכה להעניק 70 אלף דולר לשיעשית הסרט. אחרי שאנשי הדי קרן קראו את התסריט, הם החליטו שלא להשקיע בו. ראש החוג לקולנוע, שעשה בעבר את מטע אלוונקות, הצליח למצוא משקיעים אחרים שנתנו ידם להפקה.

כאשר שמע מני פאר שבהופעת יהונתן גפן לפני חיילים, הופסק החשמל כאשר גפן החל להתבטא נגד המילי חמה, הוא הגיב: "כמו שאני רואה את השיטות של צה"ל היום, הם עוד יפסיקו לו את המים."

מתי לגמור? בערב ראיונות שערך מני פאר בבית הגדול בכפר ותקין, בית ראשוני המתיישבים הראשונים בעמק-הפר, הוא ראיין את ד"ר עמו שקד, הסקסולוג ניסה, כהרגלו, לשבור מיתוסים בדי חום היחסים שבניורליבינה, הוא טען, שאין זה נכון ששני בני-הזוג צריכים לגמור "ביחד", אילו זה היה צריך להיות כך, האל היה בורא את בני האדם באופן שונה, כדי שיגמרו ב"יחד". בצורתם הטיבעית המורכרת, בני שני המינים בניוים כך שהם לא גומרים ביחד. הגיב מני: "אל תאמר כך, משום שאם הדתיים יקבלו ממך הכי שר אלוהי על כך, הרי שאחרי שהם יגמרו עם אל על הם יחוקקו חוק שאסור לגמור ב"יחד", שקד חייך בנימוס, ומני הוסיף: "אברהם שפירא עוד עלול להוסיף סעיף קטן בחוק, שיש לעשות זאת רק על שטחיו כרמל."

יהודה גבאי הוא מוותיקי תיאטרון בארץ, גבאי, שהיה בין שחקני תיאטרון האוהל

הוא היום מנהל המוסיואון לתיאטרון תל-אביב. אך גם ותקני העיר אינם זוכרים אותו. כשהוא פגש בראשי-העיריה שלמה להט, וביקש ללחוץ את ידו לשלום, לא זיהה אותו צ"צ.

בעניין האונס, שעבר בכות לובי חוק של הח"כיות, עורר זעם רב בליכוד. מישהו הדי בטא כנגד אחת מיומנות התי קון, שולמית אדוני, שאילו היה לאנסים לובי חוק בכנסת, התקין לא היה עובר. הגיב אלוני: "על פי אותו עיקרון, אפשר לשער שחוק עשיית-דין כנאצים ועוריהם עבר משום שגם להם לא היה לובי בכני סת". העירה מזכירתה של אלוני, מיכל רפאלי באותו עניין: "אנטי כל העולם, הדי לכדו!"

צאצאיו של סגן ראש-הממשלה, ד"ר לוי משתלטים על לבנון. בן נוסף של שרי הבינוני, אלן, משרת בסדיר, ומוצב בימים אלה בגיורה ה" ומורחית, לא הרחק מהכוחות הסוריים. הוא משמש כאחראי מיטבח ובהפסקות שבעבודה מדבר הבן, חובש-הכיס, על פוליטיקה. אלי הדומה בחזותו החיצונית לאביו לא מאכזב גם מבחינה רעיונית. הוא מגן ב" להט על עמדות הליכוד.

הדבר הראשון שעליו חשב אלי זילבר, כשעזב את משרתו כעוזרו של המליר נאי חיים שיף היה לקחת חופשה של לפחות שבוע. אך למי שהיה בעבר דוברו של אריק שרון, ככשזה היה שר-הקלאות, לא היתה אפשרות

בימי המלחמה את אש"ף ולא את צה"ל. הגיש חשבון של 88 שעות נוספות. קור, שהוא גם עיתונאי בחטור, נשאל איך הוא הגיע למיספר כה רב של שעות. הוא הסביר שלצורך הכנת סרט בשולי ה" כתבות מהגביע העולמי בכדורגל, ששודרו מספרד, הוא צפה בביתו בשידורי המישח קים. כך הוא הגיע ל-88 שעות.

אביו של קור, מנהל מחלקת המודעות בחטור, נאלץ לחזור באמצע חופשתו ל" בית חטור. כאשר התגללה פרשת קור והדברים שהוא אמר לרמטכ"ל, רפאל איתן, היו הוא אביו ונשותיהם בחיפה. שה במלון דן כרמל בחיפה. כתב חטור יעקב ("קובי") הכהן פנה לקור הבן כדי לקבל את תגובתו על האשמות שהוטחו בו. האב, שרצה להגות יות בטוח שהפירוט לא יפגע בבן, מיהר באישון-לילה לדי פוט העיתון, כאשר מצא שב" אחד המישפטנים יש התייחסות שלילית לבנו קרא: "מחצית מחיי הקדשתי לחטור וכך אתם עושים לבן שלי."

בתחנה הצבאית קור" אים לבן, שטינקור", הסיסמא שנאמרת מאחורי גבו היא: "אתה מדבר, שטינקור מוסר."

"אתה מדבר כמו תוכי חולה", אמר הרמטכ"ל, לאיש הרדי, ד"ר ("דודו") מרגלית, שראיין את רפול לתוכניתו הטור השבועי. מרגלית הקשה על רפול וביקש לדעת אם כתוצאה מהחלטת הממשלה להפסיק את ההפצות על ביי רות מקבלים חיילי צה"ל פחות הגנה, כפי שהתבטא שרי-הביטי חון. הרמטכ"ל ניסה להתחמק אך מרגלית לא הרפה וביקש תשובה ברורה. רפול התרגז וכינה את מרגלית תוכי חולה. כשהתבטא לאבחן במדויק את המחלה, השיב: "תוכי חולה שהיה מאושפז במוע"ע או במקום אחר", הוא התכוון ל" בית-החולים לחולי נפש בצפון הארץ. אחריכך השיב רפול ש" ההפצות בכיירות נועדו להישיג מטרת מדיניות. רפול קי" והו שדברים אלה לא ישודרו,

שה מייד בנחת זרועה של הדי תחיה, שהצטרפה לקואליציה. יושב-ראש הועדה, שימחה ארליך, היה נהג לקיים ישיבות בנות 90 דקות בלבד. ב" ישיבה האחרונה הוא היה צריך לצאת לפגישה אחרי שעה. תחת לסגור את הישיבה, הועבר נ"ר הולה לידו סגנו החדש, יובל נאמן, שרהמדע. הישיבה נמשכה 215 דקות.

בישיבה השתתף גם יושב-ראש החטיבה התיישבות בהסתדרות הציונית, רענן וייק, החבר בוועדה. בעוד הוא מדבר נכנס לחדר השר זבולון המר, ומייד אחרי ש" התיישב הוא החל להסתודד עם שרהמישפטנים, משה נ"ר סים. הגיב וייק: "אדוני שר" החינוך, לא אלוך אני מדבר!" המר התנצל: "סליחה, רק עתה נכנסתי וביקשתי דיווח על מה שאמרת לפני כן."

בהמשך הדיון הביע וייק התנגדות להקמת שתי התי נחלויות חדשות בגדה המערב בית מטעמים מיקצועיים, שר תפו לתפקיד מתייתרו ("מת"י") דרובלם, נציג חרות התפרץ: "תגיד לי, אתה חר" שב שאתה גאון וכולנו פסיכיים?"

השר נאמן החל להפליג בתוכניות דימוניות. הוא הציע להמר להעביר את מכון וינגייט לגולן, ולהקים שם גם בית ספר למלונאות. הגיב המר: "מה אתה חושב, שאנחנו ב" צבא — אני נתן הוראה ומחר הם עולים?"

בעת השבעתו לשר, הותקף נאמן קשות על-ידי ח"כ שינוי מרדכי וירשיבסקי. כאשר נפגשו השניים, כעבור זמן מה, במסדרון הכנסת, אמר לו נאמן: "אתה לא יודע כמה אתה צודק. אני ארצה לעשות פי אלף דברים ממה ש" אתה פוחד שאני אעשה. אני מקווה שכל החששות שלך לי גבי יתאמתו."

מהן שעות נוספות? עורך החדשות בגלי צה"ל, אבשלום ("שטינקור") קור, שבאחרונה טען לפני הרמטכ"ל, שהתחנה הצבאית שימשה

אלי דנקר מנגן בפסנתר. שחקן הבימה מוכר לא רק כשחקן תיאטרון אלא גם כזמר-פסנתרן. בכל פעם שהוא רואה פסנתר, הוא מתיישב לידו, פורט עליו ושר שירים, חלקם פריעטו. בהפסקות בחזרות בתיאטרון הוא עושה זאת בחור הירוק של השחקנים. כשהוא מופיע בערבים, הוא קופץ, בין סצנה אחת לשניה, לבית-הקפה שלדי תיאטרון ומנגן להנאת האורחים.